

IN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A FEMEILOR

PASIUNE, COMPETENȚĂ, DĂRUIRE

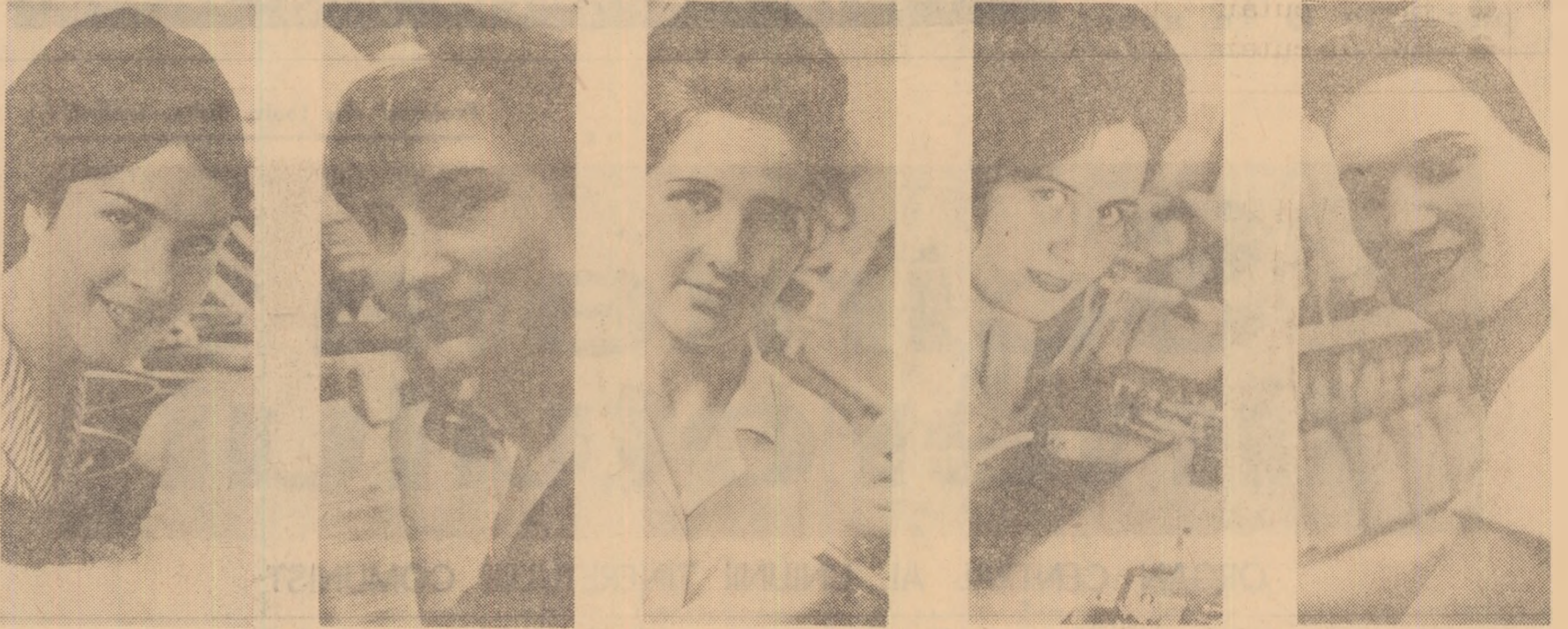
Ciți sint aceia care apăsând pe claviatura aparatului lor de radio, s-au gândit și la cantitatea de viață, la gândurile și visele pe care le închide, cuprînd în masa sa, micul receptor — gândurile și visele acelor care l-au construit, i-au dat viață din viața lor? Aceste întrebări mi-au venit aproape fără de voie. Mă aflam la „Electronica” în secția 350, la banda unde lucrează echipa electronistei Constanța Fătu.

Echipa Constanței montează subansamble „F.I.-A.F.” (frecvență interaudio și audiofrecvență) din componența receptorului tranzistorizat, cu patru lungimi de undă, cu performanțe care îl fac să intre în competiție, pe plan mondial, cu cele mai reșite tipuri de acest fel. Gîngășia și sensibilitatea diodelor și semiconducătorilor care compun subansamblul parcă anume au cerut degete de o agerime și iuteală și precizie ca ale celor opt membre ale echipei. Lucrează cu rezistențe, fiecare de altă valoare, toleranțe și wataj (de la 0,5—1 w), cu condensatoare, cu tot felul de dielectrice, capacități, toleranțe și tensiuni de străpungere și care nu pot fi plantate decît acolo unde cere circuitul... În mină cu lezarea electrică, operatoroarea de dinaintea mea lipsește terminalele diodelor, după ce colegea sa din capul benzii i-a pregătit lucrul. Următoarea fixează la locul știut terminalele tranzistorilor avînd grijă să fie și, mai ales, să rămîna de totuși izolate, indiferent de eventualele viitoare șocuri... Și

Mihail Davidoglu

echipă într-un anume ritm. Apoi de la un tempo mai lent la unul din ce în ce mai crescut. Acordîndu-le timpul necesar să se obișnuiește cu cele învățate și îngăduindu-le să treacă în reflexe, fluxul și ritmul odată consolidate, aproape pe neobservate, încet pe încet a pornit să ridice ritmul. Acuma, ca un nucleu, ca o inimă a lor, ca cel mai perfect seismograf, înregistrînd parcă starea generală și suflul echipei, Constanța știe să coboare sau să grăbească ritmul. De seamă e ca montarea tranzistorilor să fie fără de cusur, importanța montării lor fiind hotărîtoare pentru întreg atelierul — echipa lor e cap de bandă și asta nu-i puțin. De felul cum e pregătit „F.I.-A.F.”-ul depinde întreg circuitul ulterior și în ultimă analiză calitatea și viața receptorului. Despre viața ei, Constanța nu prea vorbește. Din cînd în cînd își saltă capul și îndepărtează cîtușul cîntat pe ochi își joacă gropița pe obrazul versiv luminat, dar de răsuns tot în monosilabe răspunde. E un om făcut, tare făcut. Tăcerea-i este însă elocventă, cînd ridicîndu-și ochii înspre ochii ei, dai de privirea francă, directă, de om cinstit, mult interiorizat, cu o bogată viață lăuntrică. Citește mult. În toate zilele.

În unul din aspectele de profundă viață sufletească pe care o trăiește electronista Constanța Fătu, ca o exemplificare și un simbol viu, sint și unitatea, ritmul și performanțele echipei „F.I.-A.F.” din secția 350 de la Electronica.

Cinci tinere din Capitala. Deși lucrează în locuri diferite, despre ele vorbesc cîteva trăsături comune: hărnicia, priceperea, seriozitatea în muncă

STEFANIA MITROFAN — filatoare, secția Ilalutru, întreprinderea „Dacia”

ZOIE RADU — filatoare, secția preparație, întreprinderea „Dacia”

VASILICA ANDREI — montator, secția montaj, I.O.R.

ELENA VOICU — montator electronic, secția electronică I.O.R.

ANA SUCILĂ — filatoare, secția preparație, F.R.B. Foto: O. PLECAN

O zi pe litoral

Dimineață de iunie. Avionul își rotește aripile argintii deasupra pistei de beton și apoi aterizează. După cîteva clipe altă pasare argintie. Aici, la aeroportul internațional M. Kogălniceanu sosesc zilnic circa 40 de avioane. Fiind unul dintre porțile litoralului românesc, în perioada de „vîr” a sezonului el va primi pînă la 60 de avioane, adică 3—4.000 de pasageri.

Treci repede în revista clădirii cu oclieile ei și te grăbești spre unul din autocarele O.N.T.-ului. Și așa se face că nici nu ai plecat bine din București și te-ai și trezii pe plaja Mamaiei. Soarele, blînd și generos, te învaluieste într-o boe de lumină. Apoi umbrelele colorate iar salvamarii încep preumblările între gazezierele albe. Pescărușii tipă, miroase u... mare. Cître ora 10 plaja este animată. Vreo 2.000 de români și încă nouă mii de străini. Numărul lor nu-i încă complet: e abia începutul sezonului. Anul acesta O.N.T.-ul va putea găzdui la Mamaia cu încă 1.000 de persoane mai mult ca anul trecut, adică circa 16.200 locuți. Numărul sporit de locuți se datorează noulor construcții date

Turism de sezon

În folosință recent: hotelurile duble Bicuz, Siret, Dorna. Conturul lor? Camere spațioase pentru două persoane, huc, mobilă modernă etc. Cele trei hoteluri au și un restaurant cu o capacitate de 800 locuri. O construcție aerată cu bazine descoperite la mijloc și estradă pentru orcheștră. Ambianța este, creată de peluzele cu flori și jocurile de apă.

În cealaltă mare stațiune a litoralului, Eforie Sud, își va deschide foarte curînd porțile o altă nouă construcție: împundătorul hotel de 484 locuri. Are o arhitectură originală: a un soi de romb alungit în care toate camerele au vedere la mare. Balcoanele din panouri de beton și agregate de calcar formează împreună cu placajele de ceramici, un joc de romb alungit în care toate camerele au vedere la mare. Balcoanele din panouri de beton și agregate de calcar formează împreună cu placajele de ceramici, un joc de romb alungit în care toate camerele au vedere la mare. Balcoanele din panouri de beton și agregate de calcar formează împreună cu placajele de ceramici, un joc de romb alungit în care toate camerele au vedere la mare.

Schimb de experiență

denilor, totul este pregătit pentru 1 iulie. Locurile vechilor corturi au fost luate anul acesta de trei hoteluri noi și cabane pentru cîteva persoane. Apoi poți vizita Techișliolul, Constanța cu muzeele sale. Dacă preferi o excursie mai departată autocarele O.N.T.-ului îți stau, de asemenea, la dispoziție. De fapt programul excursiilor este foarte bogat. Oamenii mincîi veniți la odihnă pe litoral, cît și turiștii străini, pot vizita Histria, Adamclisi, Delta. Excursiile din delia se fac cu vase adecvate care pătrund în rețeaua înlînsă a canalelor pînă la paradisul păsărilor. Apoi se poate merge la Miraflores și în Poiana Fîntîniței. Turiștii străini le sînt arătate comori străvechi românești; excursii în nordul Moldovei la vestitele mîndriți Suceava, Voroneț, Moldovița... La București la Muzeul satului, frumusețile naturale de pe Valea Prahovei și din Tara Bîsei și încă multe altele.

V. CONSTANTINESCU

ÎN CONFLICT CU...

AȘA I SE ÎNTÎMPLĂ ȘI EI?

Printr-o împrejurare fericită pentru nevastă-mea (a plecat în concediu) și nefericită pentru mine (mi-am pus șorțul ei de bucătărie) am rămas singur.

Înainte de a pleca, însă a avut grijă să-mi dea cîteva sfaturi: să iau dimineața lapte pentru copil, „să fac piața”, să scutur așternuturile (nu pe ferestruță, că iar ne critică la ședința de bloc) să...

Fleacuri, mi-am zis. Mare flozofie să cumperi o sticlă cu lapte. Ce calificare îți trebuie ca să... cumperi mazare, fasole doveci etc. de la Aprozor.

A doua zi, am pus ceasul să sune la ora 6 fix, și peste zece minute eram la magazinul de mezeluri și brînzeturii din b-dul 1 Mai nr. (nu are) cît cu strada Turda. Înaintea mea mai erau vreo zece persoane.

Vînzătoarea nu se grăbea de fel. Trec cîinci minute, zece, douăzeci. Toți începem să dăm semne de nerăbdare.

— Vă rugăm, umbrați și dumneavoastră cîna mai repede, îndrăgesc eu.

— Te grăbește? Sosei răspunsul.

— Bineînțeles.

— De ce nu veniți la ora 5, cînd nu e nimeni?

Vasăzică asta era rezolvarea. A doua, a treia și la fel. După vreo cinci zile a apărut o altă vînzătoare care, de ce să n-o recunoșc, își cunoștea meseria. Dar după alte cîteva zile alt bucluc. Aceeași vînzătoare era și caserită la mezeluri și brînzeturii. Dădea cinci bonuri pentru raioanele respective, mai vîndea cinci sticle cu lapte, iar noi cumpărătorii ne agitam la rînd.

Oare așa i se întîmplă și soției mele?

Azi la orele 6 fix, la magazinul cu pricina a apărut din nou... prima vînzătoare. Am renunțat să mai stau la rînd. Pînă se va rezolva situația explicată mai sus, cumpăr lapte praș.

Și pentru că tot am întîrziat, dau fuga la „Aprozor”.

Să zicem la Unitatea nr. 630 din șoseava Giulești.

— Vă rog, două kilograme de mazare.

— Și-o salată, răspunde vînzătorul.

— Tîn regim...

— Și-o salată! sună fără replică răspunsul.

Vîrînd, nevrînd, a trebuit să port pînă la primul coș de gunoi o... fostă salată.

Oare așa i se întîmplă și soției mele?

M-am convins pe propria-mi piele că nu poți face țiguleți dacă nu cunoști cîinci — șase limbi străine. Nu e nici o glumă. La foarte multe magazine cu autoservire există multe produse (conserve) din import. Pînă să aji ce e în cutie, trebuie ori să întreb vînzătorul (dacă e pe aproape) sau să întreb alți cumpărători.

Uitasesm să vă spun că am un copil foarte cumine, bine educat. Cînd vrea ceva, mi se adresează pe un ton foarte politicos. Aseară, de pildă, mi-a zis: „Vreau brînză, vreau salam”. Dau fuga la magazinul de mezeluri și brînzeturii din blocul lurn de pe Splaiul Independenței. La casă am făcut două bonuri, unul pentru brînză, altul pentru mezeluri. La raionul respectiv erau două vînzătoare. Una vîndea produse lactate, alta mezeluri, iar eu a trebuit să stau de două ori la rînd. Aș vrea, se înțelege, să nu stau de două ori la rînd la un singur raion, dar trebuie să vrea și... responsabil.

Intr-o noapte mi-a venit o idee (se spune că cele mai grozave idei sînt deosebit de mieluș nobile): să-mi iau concediu de odihnă și să stau cîteva zile la Craiova.

În orice orăc însă omul trebuie să mînce. Am mers în piața orașului, la hala de carne și am cerut jumătate dintr-un mușchiulet, de vreo două kilograme.

— Luați-l pe tot, altfel nu tăi, îmi răspunde vînzătorul.

— De ce nu tai frate că doar nu e un... cupon?

Am încercat și alte argumente să-l convîng dar el a rămas pe aceeași poziție: „Aut Cesar, aut nihil”!

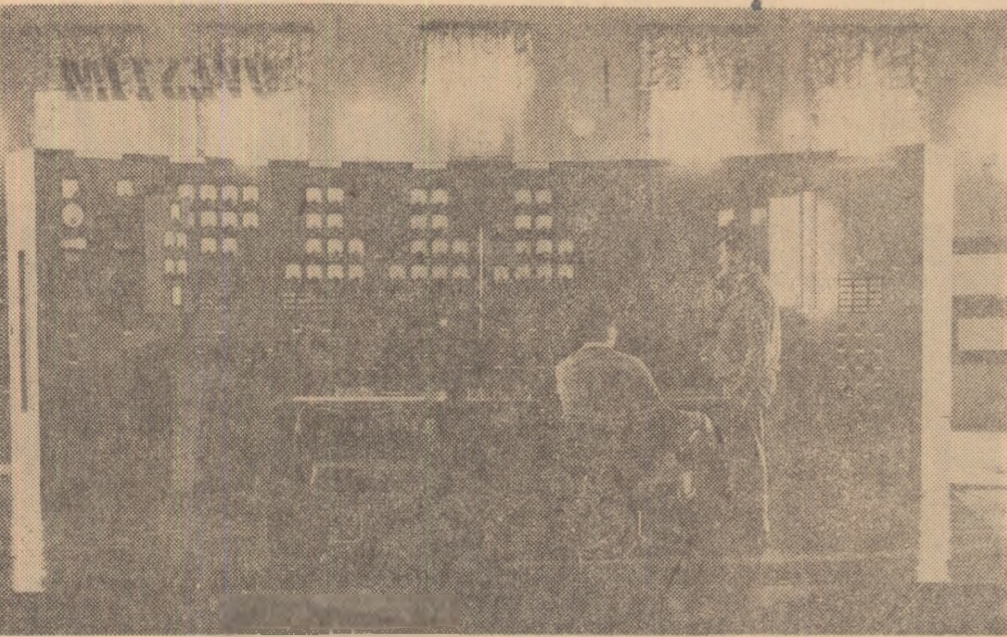
M-am hotărît să-i scriu nevastei mele, cîte necazuri îmi fac vînzătorii. Ca să-i povestesc totul (după calculele mele) îmi trebuia cam 15 coale de hîrtie. Merg la tutungeria nr. 51 din b-dul Republicii (Craiova) și cer hîrtia cu pricina.

Nu avem, a răspuns vînzătorul; dar puteți lua 15 plicuri în care sînt exact 15 coale de hîrtie.

Bineînțeles că nu l-am ascultat. Sfatul lui... m-ar fi costat 15 lei.

Mai sint exact șapte zile și soția mea se va întoarce acasă. Chiar și atunci voi rămîne însă la părerea că pentru a cumpăra o sticlă cu lapte nu-i o filozofie, să iei mazare, doveci, nu trebuie să fi un specialist, cu două condiții însă: să nu mergi la magazinul unde am fost eu, sau să ai... heroi de oțel.

GH. NEAGU
(după scrisorile corespondenților voluntari Miltiade Ionescu, A. Popescu, Andrei Neamțu și Șile Mateescu)

La tablourile de comandă ale termocentralei de la Ovidiu

Foto: AGERPRES

FINAL LA LECȚIA STUDENȚIEI

Primesem și eu o invitație... Succint, într-o formulare sobră, ea te chema să fi prezent la o solemnitate obișnuită pentru aceste zile în care miile de absolvenți ai promoției 1966 își iau rămas bun de la studenție. Se putea însă citi printre rînduri că înălțarea absolvenților Facultății de chimie industrială din Timișoara va fi un moment festiv aparte, cu totul deosebit. Textul invitației însera și cuvîntul „lecție”. Eram invitat împreună cu cei 153 de absolvenți și cei de către didactice ale facultății la „lecția finală”, unicul curs festiv al anilor de studii universitare.

Sîmbătă, ora 19. Anfi-teatrul 301. În bănci iau loc, într-o semnificativă intimitate, absolvenții și toți aceia care de-a lungul studenției le-au călăuzit pașii către profesie-asistenți, lectori, conferențieri, profesori. Cître tabla împodobită festiv, privirile tuturor sînt magnetice atrase de o inscripție înălțată din gingașe flori de tranșafir de minile îndemnatrice ale fetelor: „La revedere — 1976”. Un emoționant salut la despărțire și, totodată, o insistență în viața la o reîntîlnire peste timp. În sală a intrat profesorul Alexandru Cișman, doctor docent în științe, membru corespunzător al Academiei. Începe lecția... „Nu scoatete acum uti și vă dau sfaturi. Împărțiți-

șindu-vă cîteva gânduri fundamentale nu pot, totuși, să nu le adaug și un îndemn, dragii mei colegi. În anii de afirmare profesională care vă așteaptă n-aș vrea să uități niciodată că munca și viața voastră sînt posibile numai în contextul larg al activității colective, sociale. Pîinea, cartea care cu generozitate v-au fost și vă vor fi oferite sînt rod al muncii colective. „Ce ofer în schimb? Cu ce contribuți la propășirea patriei și poporului meu?” Asemenea întrebări aș dori să vă puneți totdeauna și vă rog să nu uitați că omul trăiește și supraviețuiește numai prin ceea ce a creat pentru semenii săi, prin ceea ce lasă după dînsul.

Sint convins că veți avea succes în industrie, în laboratoare. Mă îndoiesc, însă că veți putea fi satisfiștii de viață, fericiți, menținîndu-vă în limitele stricte ale profesiei. Contactul permanent cu celelalte domenii ale creației omenești — literatură, pictură, muzică, științe — sînt de natură să vă îmbogățescă universul sufleteș și orizontal intelectual, să vă fertilizeze activitatea în domeniul specialității. Am făcut din acest îndemn o adevărată profesie de credință. Vă rog și pe dumneavoastră să-l acceptați ca principiu de viață”.

ION TRONAC

Drumul spre profesiunea de constructor

(Urmare din pag. 1)

Ne-am propus însă aici să vorbim despre profesiunea de constructor, despre acei care fac să apară în orașe și sate, pe tot întinsul țării, clădiri impunătoare, hale industriale, baraje și diguri, drumuri moderne și terasamente feroviare, poduri și tuneluri, stații și elemente care sînt spațiul și timpul, evidențînd prin măreție și frumusețe, prin beton armat și granit — temelnicia noilor noastre civilizații, forța istoriei noastre socialiste.

Unul din tinerii absolvenți ai liceului ferm hotărît să se ducă la construcții, mi-a mărturisit că el este atras de caracterul concret, gigantic și durabil al roadelor muncii constructorului. Fiind un om al faptelor, spunea el, vrea să aibă satisfacția faptului pregnant. L-am înțeles foarte bine. Nu e puțin lucru să

te plimbi pe un nou bulevard avînd conștiința că tu l-ai realizat. Evident, înainte de aceasta este proiectul, devizul, șantierul. Constructorul începe munca lucrului la planșetă, calculează, apoi conduce puzderia de oameni rezolvînd probleme din cele mai variate pe acel cîmp de bătălie care este șantierul. Aici se trece de la amorf la armonie, de la cîmpul gol la orașul sau uzina virtuală. S-ar părea că este o înfăptuire modernă a legendelor despre facerea lumii. Constructorul este solicitat din toate direcțiile și solicitat precis și prompt pe toți.

Un tînar orientat spre construcții îmi spunea că pe el îl atrage perspectiva de a lucra în aer liber, folosind tehnica modernă și modelul teritoriului întins. Există desigur o romantică a constructorilor, dar a nu se uita — este a constructorilor, deci a faptului plămîdit din granit. Pentru

a se angaja din plin în romantismul marilor șantiere, inginerul constructor trebuie să fie un om energic, un excelent organizator. O multitudine de elemente trebuie să fie mereu prezente în mintea lui. Neatenția și uitarea, comoditatea și amănarea nu-și pot găsi nici cel mai mic loc în activitatea constructorului. El reușește atunci cînd nu scapă nimic din vedere, adoptă la timp măsuri eficiente și ingenioase, verifică rezultatele, se orientează din mers. Ingerul constructor este realist și practic. El știe nu numai ce trebuie făcut, dar și cum trebuie făcut. Fiind unul din comandanții șantierului, el lucrează cu oameni feruți de care este necesar să se apropie, să-i pună în valoare, să știe să se facă ascultat de ei și să învețe de la ei. Este abia o imbinare între gîndirea inginerului și voința constructorului, între creația industrială și creația colectivă, in-

tre entuziasm și disciplină. Răspunderea materială și morală a constructorului este mare și atocuprinzătoare. Nu e vorba aici numai de rezistența edificiilor, ci și de raționalitatea și economicitatea lor, nu numai de materiale, ci și de oameni, de securitatea și bunele lor condiții de viață. Toate acestea merită adăugarea la aptitudinile ingineresti pe cele de ordin economico-administrativ și de asemenea pe cele implicate de educarea și instruirea colectivelor.

Care sint însă calitățile ce ar putea justifica orientarea spre profesiunea de constructor? Tinerii absolvenți ai liceului știu foarte bine că și aici intervine aceea cheie universală care sint matematicile. Nu e vorba însă doar de a avea unele cunoștințe matematice, de prezența unei gîndiri matematice, a capacității de a cuantifica și opera cu precizie în rezolvarea unor probleme. Pe linia verificării acestui stil de gîndire și a perspectivei formării lui trebuie să se verifice singuri candidații la profesiunea de constructor. Și aceasta pînă în construcții ingi-

nerul trebuie să aibă siguranță de sine și precizie desăvîrșită în aprecierea matematică. Nivelul pînă la care, în mod curent, se recurge la matematică în studiul și practica constructorilor, nu este copleșitor. Este nevoie de algebra, geometrie, trigonometrie. Totuși, pe lîngă abstracțiunea matematică îl mai trebuie și capacitatea de reprezentare clară și precisă a unor relații spațiale.

Arhitectul va avea nevoie de toate aceste aptitudini plus acelea specifice de ordin artistic — plastic. Arhitectul ajunge de la știința și tehnica la artă, fără a le abandona pe primele, ci implicîndu-le riguros în creația sa. Marii arhitecți cum au fost Corbusier, Pietro Neppi, Eduardo Torroa au fost în același timp și iscusii constructori.

Ășadar, capacitatea organizatorică, gîndirea matematică îmbinată cu aptitudinea reprezentării spațiale, perseverență și entuziasm, energie și dăruire de sine. Sint indicatorii și obiectivele celor ce urmează să se construiască pe sine pentru a deveni constructori.

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

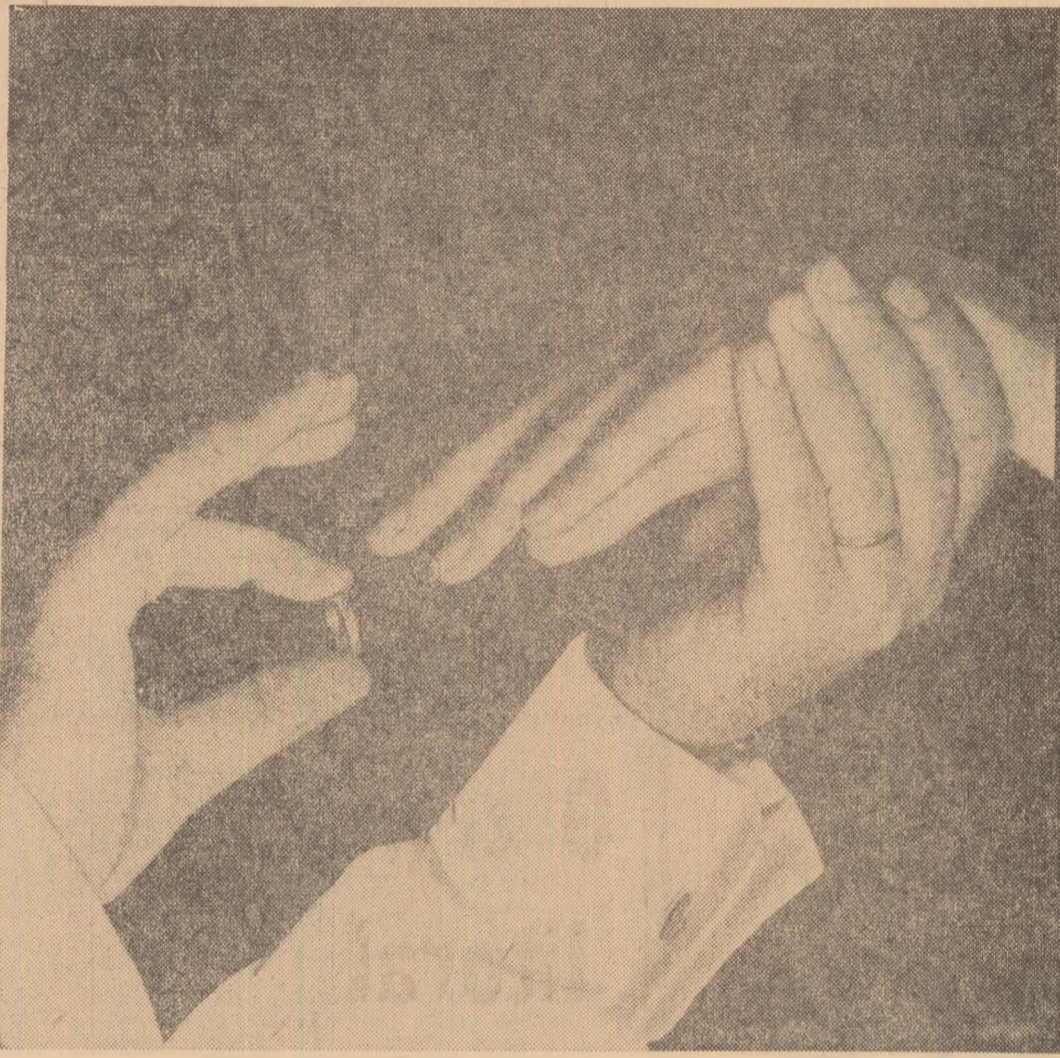
TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

**RĂSPUNSURI
LA ANCHETA
PERMANENTĂ
A „SCINTEII
TINERETULUI”**

**„CE CALITĂȚI
AȚI DORI SĂ
INTRUNEASCĂ
SOTUL SAU
SOTIA DV.?”**

DRAGI CITITORI, ați așteptat, desigur, ca nerăbdare primul comentariu la ancheta permanentă a ziarului nostru: „**CE CALITĂȚI AȚI DORI SĂ INTRUNEASCĂ SOTUL SAU SOTIA DV.?**” Respectiv, după cum am promis, discreția numerelor celor care ne-au scris, am în-

credințat opiniile unor psihologi, profesori, scriitori, ale căror observații le prezentăm începând cu pagina de față, ca un prilej de reflecție și pentru alți tineri aflați în pragul căsătoriei sau chiar în cadrul soției.

O întrebare pentru cititori și în același timp o nouă temă la rubrica noastră de educație:

Știți să vă purtați în societate?

Să recunoaștem, dintre toate observațiile cu caracter etic — cele mai multe, care stănesc și controversale cele mai multe, se referă la modul de comportare al tinerilor în societate. Faptul ni se pare explicabil din două motive foarte sigure: a) tinerii sînt, în permanență, în situația celui ce n-a învățat totul, iar lipsa experienței de viață, a maturității, neînșurirea unor deprinderi etc. capătă dimensiuni vizibile, uneori jenante, atunci cînd sînt supuse judecării și b) faptul că tinerii — prin însuși specificul vârstei — se află întotdeauna în postura căutătorului de soluții noi, chiar atunci cînd este vorba de relațiile cele mai elementare de comportare. Expresie „n-au cei 7 ani de acasă” (subliniind neînșurirea de către anumiți tineri a unor reguli devenite bun general — de politețe, de respect etc.) coexistă de veacuri cu o altă expresie: „nu mai sîntem pe vremea bunicii” (atestînd dorința de inovare, de modernizare și perfectare a relațiilor dintre oameni).

Dincolo de aceste controverse... neantagonice, un fapt rămîne sigur: regulile comportării în societate se deprind, se învață la marile catedre ale familiei, ale școlilor, se însușesc din cărți și, mai ales, din experiența celor în vîrstă.

Propunîndu-ne să începem o dezbatere pe această temă — la care solicităm pe cit mai mulți cititori să-și spună părerea — vom porni de la două fapte.

Așadar?

**CE PĂRERE ARE
dr. docent TRAIAN HERSENI,**

șeful secției de psihologie socială de la Institutul de psihologie al Academiei

AURUL CURAT AL VERIGHETEI

La întrebarea: „**CE CALITĂȚI AȚI DORI SĂ INTRUNEASCĂ SOTUL SAU SOTIA DV.?**”, s-au primit cîteva sute de răspunsuri din toate părțile țării, cele mai multe, circa 75 la sută, de la băieți și numai 25 la sută de la fete. Conținutul scrisorilor ne obligă să susținem că această disproporție nu se datorează hazardului: băieții manifestă tendința de a fi mai exigenți decît fetele în materie de căsătorie, ei par mult mai preocupați de calitățile viitoarei soții, unii mergînd pînă la elaborarea unui „cod al soției” în care înșiră cu meticulozitate și perseverență tot ceea ce așteaptă

de la „Ea”. Dimpotrivă, fetele dau impresia — tot numai ca tendință — că sînt mai dispuse să accepte riscurile căsniciei, poate și de teama nedecarată de a nu rămîne nemăritate, de aceea se arată mult mai îngăduitoare, mai înțeleghătoare.

Se mai dezațează o impresie din lectura atentă a scrisorilor: băieții sînt foarte pretențioși, uneori pînă la utopie, și pentru că nu sînt siguri de ei, cei mai mulți doresc să-și primească soția gata formată, cîș mai desăvîrșită cu puțință, fără să-și asume nici o răspundere, pe cînd fetele par a fi

convinse că o dată căsătorite vor fi în stare să exercele o influență binefăcătoare asupra soțului, fiind mai sigure de ele, mai încrezătoare în puterile, sau, poate în farmecele lor, mai optimiste și cutozătoare în fața viciei de familie. Probabil că în materie de profesie, lucrurile se prezintă invers. În orice caz, așa cum arată I. P. — Craiova, „ancheta este bine venită în rîndul tineretului nostru, deoarece ea va scoate la iveală felul de a gîndi și a concepe bazele unei căsnicii”.

1 CUM ÎȘI DORESC BĂRBAȚII TINERI SOTIILE?

P. D., Beiuș, atrage atenția asupra adevărului că „nu poate exista o rețetă unică în ceea ce privește calitățile unei soții”, dar, fără a cunoaște răspunsurile celorlalți, din generația sa, parcă s-a înțeles cu ei, scriind: „în primul rînd aș dori ca soția mea să mă tubescă, dar asta nu-i totul”. Se mai cere: „o apropiere de idei, sentimente, și scopuri comune”. Mai departe: „Aș dori ca soția mea să fie veselă, spirituală, comunicabilă, socială și mai ales inteligentă. Să fie cinstită, dreaptă, credincioasă. Prima ei funcție socială și cea mai importantă este creșterea și educarea copiilor. Femeia este aceea care îi naște, îi hrănește și îi educă... de aici derivă și necesitatea ca ea să fie bună gospodină, să aibă deprinderi practice, cultură sanitară, etc.”

S. M. — Petroșani ridică problema dacă: „Penelopa lui Ulise mai este valabilă în epoca noastră?” Toți corespondenții, fără nici o excepție, prind că ea sînt „valabilă”, unele divergențe apar cu privire la „existența femeii” în momentul căsătoriei. Cei mai mulți nu-și pun problema sau manifestă îndoielă cu privire la posibilitatea unei rezolvări pozitive, unii con-

sideră că ar fi recomandat, alții că este necesară sau absolut necesară, unul singur este de părere că această virtute ar trebui să o aibă nu numai femeia, dar și bărbatul în momentul căsătoriei. După căsătorie însă, infidelitatea este condamnată de toți candidații la însurătoare, ca și de cei cîteva căsătorii care participă la „ancheta permanentă”. F. M. — Tg. Mureș scrie: „In concepția mea soția trebuie să fie o întrușipare a sincerității și abnegației, individualității ei sînt conștente și se contopească cu personalitatea soțului. Să aibă aceleași drepturi în familie, însă să nu se creadă mai cu cap decît el. Aș dori să fie foarte populară, să se poarte frumos cu toți și peste tot, însă să nu mă trîșeze... Mai concret, aș dori ca soția mea să fie o soție modernă, să atragă stima celor din jur, să fie bine apreciată în societate, la locul de muncă și peste tot, să-și facă datoria cum trebuie, dar să fie numit a mea”.

Părerea că „frumusețea nu contează” este deosebit de enunțată, pînă la combateră ei ca „periculoasă”. B. F. Bușteni subliniază faptul că: frumusețea fizică este trecătoare, pe cînd frumusețea sufletească se

păstrează toate viața și... se poate accentua, poate căpăta nuanțe noi”.

Nu se poate trage însă concluzia din scrisorile primite la redacție că ar exista primejdia reală ca fetele frumoase din patria noastră să rămîna nemăritate. Nici chiar cele... foarte frumoase.

Problema dacă soțiile trebuie sau nu să fie gospodine se pare că tînde, în mintea viitorilor soți, să fie delegată afirmativ (uneori pe locul întâi al pretențiilor). R. P. — Honețu: „Ami doresc o soție care să fie demnă de a se numi soție. În familie să-i placă curățenia și ordinea, să-mi facă o mică bucurie. Cînd nu, e și nu e important, dar să nu fie o gîta de loc sau foarte puțin și prost, cred că e inacceptabil pentru un soț, oricît de mult și-ar iubi soția”. N. V. C. — Craiova — își dorește tot o soție care „chiar acum

cînd trăim în timpul... soției moderne... să știe să gătească, să spele, să facă curățenie”.

Majoritatea corespondenților nu au pretenția ca soțiile să ducă întregul greul gospodăriei decît dacă sînt casnice, altfel ei înțeleg să ia parte la treburile de acasă. D. M. — Piatra Neamț, arătînd că a ajutat-o cu drag pe mamică-sa la muncile casnice, declară: „Imi voi ajuta soția la orice treburi gospodărești”. I. V. — Gherla scrie: „Aș dori ca soția mea să fie o casnică, dar atît timp cît și ea lucrează, sînt obligat să o ajut în treburile casnice. Nu vîd de ce s-a mi fe rușine dacă spal vasele sau fac cumpărături și trec parchetul”. P. C. — Cîmpina răstoarnă întrebarea însăși, adresîndu-se celor care cer calități de viitorului partener: „Care sînt calitățile și ce anume veți putea oferi soțului sau soției dv.?”, pentru că, după opinia sa „omul totdeauna pretinde mai mult decît poate oferi”.

Ne gîsim deci în plîm controversă. M. V. — Cluj oferă o soluție: oricît „defecte” ar avea o femeie, dacă o iubesc cu adevărat nu are decît „calități”. S. D. Buzău, îndrăgostit de logodnica sa, declară cu încredință: „Ea îndeplinește

în mod fericit totalitatea calităților pe care aș fi dorit să le posedez soția mea”. Deci la baza vieții de familie trebuie să stea iubirea. Problema esențială pe care e bine să și-o pună toți cei căsătorii este: „Cum să ne păstrăm, cum să ne întărim, cum să ne facem tot mai frumoasă dragostea?”

G. V. — Constanța scrie: „Înainte de multe calități aș vrea ca între mine și soția mea să existe o dragoste sinceră, cred că ar fi primul lucru pe care l-aș dori”. D. N. — Rodna de păreră că „sinceritatea între soți... constituie baza înțelegerii lor”. B. V. C. — Strehlia, pîdit după cum scrie și decii cu experiență, se exprimă mai dur: „Femeia nu trebuie să fie vulpe”. G. B. — Petroșani: „Consider că la baza unei căsătorii fericite trebuie să stea dragostea. De aceea mi-aș dori o soție înzestrată cu puterea de a iubi... mi-aș dori soția totdeauna sinceră, fiindcă în acest caz nu s-ar strecura nicăieri și niciodată între noi umbra îndoielii, durerea, îndoielii care fărîmîtează, încet, încet temelii căsniciei”. Viitorii marinar și ofițer sînt de aceeași părere. I. P. — Mangalia și mulți alții consideră sinceritatea relațiilor dintre soți ca esen-

țială, dragostea trebuie să se dezvolte într-o prietenie fără asuzuzări, rîdnică și trainică. „Prima și cea mai importantă calitate a soției este aceea de prieten”. Un număr mare de scriitori cer excluderea oricărui interes sau calcul cultural, vîrstă și pregătirea profesională apropiate de ale soțului, să fie și ea în timpul muncii, „să aibă o bună comportare în societate etc.”. Unii cer viitorilor soți să nu fumeze, să nu joace cărți, să fie maleabile, chiar să fie „diplomate”, „să nu dea înapoi în fața greutăților”, să nu fie „gelose”, să le placă „dansul”, dar aproape toți le cer să fie „modeste”, „serioase”, „demne”, „feminine”. D. A. — Pitești face remarcă: „Pare nesensibil a cere unei femei să fie feminină, însă nu este tocmai așa. Căci multe femei reușesc să devină feminine, prin felul de a se purta, de a se îmbrăca, de a fi în general”.

● VĂ POVESTIM UN CAZ

Telefonul suna... sunîndu-le, doctorul a luat un fiaccon cu o soluție, le-a dat să inspire, pe cele două tinere respus dînsul, am lăsat chemajl ur-tal, convînși că le salvasem. „Unde cu situația a două tinere, găsile de Intrebat ele. „Dar cineva într-un colț, unde ați fost?” Invățat să se poarte la un bloc. Cel ce anunșase era îngrijorat: se părea că fetele suferau de ceva, altele nu se explica de ce dormiser sub scara. Aceasta a fost impresia noastră, inițial, de aceea le-am trans-portat de urgență la un spital. Con-

sullndu-le, doctorul a luat un fiaccon cu o soluție, le-a dat să inspire, pe cele două tinere respus dînsul, am lăsat chemajl ur-tal, convînși că le salvasem. „Unde cu situația a două tinere, găsile de Intrebat ele. „Dar cineva într-un colț, unde ați fost?” Invățat să se poarte la un bloc. Cel ce anunșase era îngrijorat: se părea că fetele suferau de ceva, altele nu se explica de ce dormiser sub scara. Aceasta a fost impresia noastră, inițial, de aceea le-am trans-portat de urgență la un spital. Con-

Lămurirea nu a făcut însă decît să ne trezească și mai multe nedumeriri. Din buletinele de identitate reșusa că au 16 și respectiv, 17 ani. Prima întrebare pe care ne-am pus-o a fost: cine le-a invățat să se poarte bine zis, cum de nu și-au însușit ele, pînă la vîrstă asta, niște reguli de conduită, care sînt elementare de conduită. Cum dău, seama de senșii mental demnității. De respectul pentru trupeșetea vîr-

● ...VĂ PREZENTĂM O FOTOGRAFIE

...Ea vorbește despre modul în care înțeleg să se poarte un tineri la seratele distractive (imaginea este luată de la o asemenea serată, reală). Numele celor ce se văd în imagine nu are importanță. Importantă ni se pare, și de data aceasta, întrebarea: este această atmosferă, rezultatul unei purtări civilizate?

2 CUM ÎȘI DORESC FEMEILE TINERE SOTII?

P. C. — București ar dori ca soțul său: „să fie un om înșirît, muncitor, să știe să-și stăpînească nervii, vocabularul lui să fie lipsit de cuvinte urite care nu fac altceva decît să jignească... să fie atent cu soția și cu cei din jur, să-și respecte soția și să-i recunoască străduințele pe care aceasta le face pentru înfrumusețarea căminului lor; să-și ajute soția atunci cînd este solicitată, aceasta referindu-se în special la micile treburi gospodărești, care există într-o familie, în care ambii soți sînt salariați, să nu aibă vicii care să umbrească în mod nefavorabil căsnicia lor”.

Ne aflăm deci în fața altor perspective: perspectiva femeilor.

Dacă băieții au început să ceară fetelor mai mult „spirit gospodăresc”, fetele cer băieților cu insistență crescîndă tot mai multă

„politețe”. Aproape nu-i scrișoare în care să nu se amintească acest lucru, printre „calitățile” cele mai importante ale viitorului soț. Z. M. — Bacău, dorește ca soțul ei „să aibă o judecată clară și dreaptă, să fie simțitor și atent, în societate să se poarte politicos cu toată lumea”. B. C. — din orașul Gh. Gheorghiu Dej dorește: „să fie un om manierat, să știe să se poarte în societate, cit și în familie, să fie politicos, să-și ajute și să-și prețuiască soția”.

Fetele cer ca soții să le tubescă, să fie sinceri, cinștiți, sentimentali, statornici în sentimente, harnici, capabili, pregătiți ș.a.m.d. dar mai ales să „nu le neglijeze”.

E. M. — Roman scrie: „Cu un leneș sau cu un om nesincer, dar frumos, dragostea va ajunge repede la grea cumpănă. Modestia, sinceritatea, dorința de a-l ajuta pe cel iubit, respectul față de acesta, dragostea de muncă, atașamentul față de familie, sînt tot atîtea trăsături care trebuie să întregescă frumusețea chipului celui pe care-l iubim”.

C. F. din București, dorește ca soțul ei: „să privească femeia ca tovarășa sa, pe care trebuie să o prețuiască și să se poarte cu multă atenție cu ea”. A. V. — Tg. Mureș: „Aș dori ca soțul meu să aibă următoarele calități: să fie modest, sincer și să mă tubescă Atî”.

Unele fete sînt mai complexe, mai pretențioase. I. M. — Zalău dorește mult „ca înainte de toate soțul meu să-mi fie prieten, să nu fie lăudăros, nici îngîmfat, dar să-i placă viața, prietenia, muzica, teatrul, opera, literatura”. V. M. — Timișoara arată în versuri, adresate viitorului ei soț că-i dorește inteligent, gospodăr, sîntos, cult, talentat, harnic, simplu și elegant. C. A. — tot de la Timișoara, cere soțului: „să fie cinștit, inteligent, cu concepții moderne, serios (în probleme care merită seriozitatea), vesel în societate, să-i placă copiii, și să nu aibă vicii”. U.B. Cluj răspunde: „Nu mă interesează partea materială, dar să fie adevărat om”. Om caută și V. V. Brăila,

M. C. — Constanța, M. A. S. — Roșiori de Vede și alte multe fete din întreaga țară.

Fetele mai doresc ca cel care le va fi soț să fie nu numai om în sens moral, dar și un „om capabil” în sens social, să înșemețeze ceva în profesie, în societatea noastră. Sentimental acesta este limpede exprimat de N.S., Galați: „dorec un soț cu care să mă pot mîndri”. Aproape toate își doresc un soț care să aibă pregătire cel puțin egală cu a lor sau să le fie superior (N. M. — Coștești, D. V. Istria, D. C. — Sibiu etc.).

La pretenția bărbatilor ca soțiile lor să fie gospodine, femeile răspund că

soții lor sînt datori să le ajute în treburile gospodăriei. M.D. — Rădăuți scrie: „Dorec ca soțul meu să mă ajute la făcutul plății, cînd e nevoie, la buclărie și curățenie. Să nu fie egoist”. F.E. — Sighet: „să mă ajute la gospodărie, să nu facă așa ca unii bărbai care cred că după ce s-au însurat nu au altă menire decît să stea în fotoliu, să citească ziarul și să se ducă dîmneca la meci”. B.A.M. — Rm. Sărat, ar dori să fie ajutat în gospodărie „dar nici să fie el la buclărie nu aș dori, decît să se ducă după cumpărături, după apă și alte treburi care l-ar aranja”. S.B. — Reșița exprimă detul de exact opinia fetelor

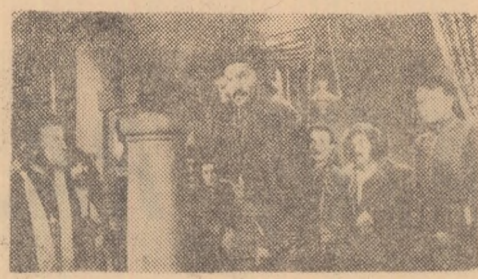
în materie de căsătorie: „calitățile cerute nu sînt un barem, cînd intervine dragostea îl accepți pe partener și cu unele deficiențe, cu dorința sinceră ca pe parcursul conviețuirii să te străduiești să-i dezvolți calitățile pe care le admiri și să trezești în el alte calități și deprinderi pe care le crezi necesare pentru împlinirea fericirii”.

Băieții, în marea lor majoritate, doresc să-și primească soțiile „gata formate”, pe baza unor „coduri” foarte precise și uneori foarte rigide, pe cînd cele mai multe fete sînt gata să-i formeze ele pe ei, cu singura condiție ca să fie iubite și luate în căsătorie.

Dacă desprindem trăsăturile comune celor două sexe constatăm fără greutate apariția unei concepții noi despre viața de familie. Toți corespondenții, fără nici o excepție, înțeleg să-și bazeze căsnicia pe dragoste, prietenie, sinceritate, respect și ajutor reciproc, demnitate, încredere, cinste, corectitudine, muncă și afirmare socială. Căsătoriile din interes, din calcul egoist, bazele pe prefăcatorie, pe exploatarea celuiul, pe minciună și convenționalism sînt condamnate ca depășite social și necorespunzătoare moral. Etapa socialistă a dezvoltării noastre sociale și spirituale, își dă astfel roadele ei superioare într-unul din cele mai intime și mai importante sectoare ale vieții omeniești.

● Proză, poezie, film,
teatru, plastică, muzică
● Pr **JOI** oză,
poezie, film,
teatru, plastică, muzică
● Proză, poezie, film,

LITERATURĂ ARTĂ

„Am vrut să-i pun pe tineri în fața unor modele, să-i obișnuiesc cu generozitatea, curajul, inventivitatea, tenacitatea, cutezanța, să planteze aceste modele în lumea reală, pentru ca apropierea de ele să fie posibilă. Întimplările și aventurile la care participă circșarii mei se petrec pe pământul patriei noastre. Eu cred că o asemenea literatură (pentru tineret) trebuie să fie o pledoarie pentru realism și posibil. Cu eroi maturi sau chiar tineri, trimiși printr-o a doua convenție în nu știu ce ținuturi exotice, se poate foarte ușor ajunge la absurd și neverosimil, la îmbolnăvirea fanteziei, la tentații malade, opuse moralei și educației comuniste, ca să nu mai discut facilitățile manoperei. În această direcție sîntem încă foarte datorii tineretului, noi scriitorii“. (CONSTANTIN CHIRIȚĂ). Iată o mărturie, am spune o „profesie de credință“, care atrage, pe bună dreptate, atenția asupra telurilor și modalității literaturii de aventuri. Ce spun cititorii despre literatura de aventuri ?

CE FEL DE MODELE OFERĂ

LITERATURA DE AVENTURI ?

Invitație
la
exigență

Se pare că romanul de aventuri a apărut, așa cum spunea ANISOARA CONSTANTINESCU, bibliotecară la Liceul „Dr. Petru Groza“, dintr-o necesitate de senzațional, traducând literar dorința de acțiune neobișnuită, dorința de a învinge aparentul invincibil, de a cunoaște și dezlega aparentul incomprehensibil. Desigur marea accesibilitate a genului este în strinsă legătură cu optimismul pe care îl degajă, finalul oricărui roman de aventuri oferind satisfacții morale absolute, cu libertatea pe care o dăruie cu multă generozitate imaginației. Aventura sau actul polițist, întregul atenția, stimulează inteligența. Mai ales la o vîrstă proaspătă educarea spiritului de inițiativă, formarea unei gândiri asociative se face mult mai ușor pe această cale a lecturii captivante.

Tov. GHEORGHE STOICA, profesor la Liceul de muzică nr. 2 din București accentua influența deosebită pe care romanul de acest gen o are în conturarea trăsăturilor de caracter ale adolescenților. În afară de faptul că dezvoltă imaginația, spiritul de inițiativă, educă în rîndul tineretului curajul, voința, vigilența, perseverența prin exemplul unor eroi temerari și entuziaști. Mai ales în contextul nostru social și moral literatura de aventuri trebuie să depășească caracterul de divertisment. Răspîndirea de care se bucură în rîndul tinerilor, al căror gust literar este în formare, cere ca această literatură să-și impună și niște exigențe stilistice. Romanul de aventuri cere elaborare îngrijită, un clarer sporit pentru ril-

dicarea calității lui literare și expulzarea tendințelor de pură comercializare. Oricum, prin mișcarea culturală de masă publicul cititor a devenit mai aspru cu non-valorile, și-a dezvoltat spiritul de discernămint.

Există prejudecata, spune tovarășul colonel medic MIRCEA BURMAZ de la spitalul militar din Cluj, că o carte pentru a fi foarte accesibilă, pentru a căștiga cititorii mulți, trebuie să facă concesii unui gust estetic mijlociu, dacă nu chiar indolent, deci că accesibilitatea este în raport direct proporțional cu facilitățile artistice. Dacă o dată acest lucru a fost adevărat, azi exigența cititorilor a crescut simțitor. Maculatură „Dox“-urilor și a „Vieților de femei celebre“ s-a eliminat prin forța lucrurilor. O dată cu acest proces se poate observa și o sporire a exigenței autorilor înșiși. Dar mai cred că literatura noastră de aventuri și polițistă nu se adresează intelectualilor din cauza năivității de construcție, a problematicei lipsite de complexitate, a schematicității caracterologice. O lectură plăcută și o salutară tendință de depășire a acestui nivel al narațiunii uscate oferă, parțial, „Cercul magic“ și „Trandafirul alb“.

Romanul de aventuri trebuie să cuprindă, să amplifice o acțiune spectaculoasă, o înțelegere de senzațional. Se pune întrebarea în ce măsură are voie această fantezie să se dezlanțue și unde trebuie ea cenzurată de simțul realității. „Autorul de literatură de aventuri — spune FLORENTINA ȘTEFĂN, studentă la Universitatea din București — trebuie să fie într-un fel un magician, un creator cu o putere de imaginație formidabilă, capabil să dezvolte acțiuni neobișnuite și nu rarori bizar romantice.

Simțul critic al cititorului poate concepe orice, sedus de genul pe care îl profesază, cu libertate absolută, autorul? Evident, o limită se stabilește în mod necesar, altfel ar stîrni entuziasmul oricui educat și literatura de aventuri s-ar mărgini la a fi un divertisment amuzant și altă tot. Tovarășul DUMITRU DUMITRIU — maestrul mecanic la Trăstul de construcții București — vorbește de un echilibru care trebuie să se stabilească între libertatea fanteziei și verosimilitatea.

NE RĂSPUND CITITORII

Eroi fără
identitate?

Ce obiectiv final are însă întreaga tehnică a romanului de aventuri? Compoziția acestuia relevă pur și simplu capacitatea de invenție a autorului sau urmărește definirea unor personaje, văzute mai cu seamă prin prisma unor calități elementare? Mulți interlocutori au declarat că actul polițist pur, aventura pură fără preocuparea de definire în profunzime a individului care o înfăptuiește, ar duce la o dezvoltare de peripeții variate al căror eiron este o fantezie, o marionetă. Tov. NICOLAE CECĂȘRESCU, cazangiu la Uzinele „Grivița roșie“ susține necesitatea unui echilibru între elementul dinamic al aventurii și psihologia personajelor. Ambele e necesar să se împletească în așa fel încît epical să se scripe în caracterul eroului. Eroul nu trebuie să fie abstract, ci să sugereze pregnant un ideal de conduită morală.

Elevul RADU GHITESCU adaugă necesitatea unei coerențe interioare a personajelor. Avînd în vedere marea atractivitate pe care o stîrnete nesupunul și neînvinșul erou al aventurilor, calitățile lui trebuie drămuite atent, pentru ca acumularea lor, oricum excesivă, să nu fie totuși prea artificială. Ca să poată comunica direct cu cititorul, eroul trebuie să aibă un minimum de autenticitate.

„Mulți autori de romane de aventuri au reușit să dea un tip memorabil, care trăiește desprins de propriile lui fapte. Puțini cititori ar putea povesti după citirea zilei chiar de la lectură peripețiile lui d'Artagnan, procesele lui de activare umitoare ale lui

Sherlock Holmes, calculele lucide, științifice ale lui Arsene Lupin, dar toți vor avea întotdeauna imaginea lor în gînd asociată unor trăsături dominante de caracter, curajul, perseverența, abilitatea etc“.

S-a abuzat — spune tovarășul inginer agronom NICOLAE IONESCU — în romanele noastre de aventuri de o anumită schemă morală devenită chiar o lege înatacabilă, un fel de tabu al genului. Ca oricare regulă rigidă schema aceasta nu a dus decît la conturarea unor personaje fără culoare. Procedul cel mai frecvent este de altfel în mai toate cazurile expunerea de către autor a calităților eroului său, punînd în gardă pe cititor, arătîndu-i clar ce cine are de-a face, pe cine trebuie să simpatizeze și pe cine nu. Dacă acest lucru e mai puțin supărător în romanul de aventuri, în schimb în romanul polițist reduce elementul de surpriză la zero, scade tensiunea și face cititorul indiferent la reacțiile fiecărui personaj. Am să mă refer numai la un singur exemplu.

Hans Witman — din „H. W. își caută umbra“ de Tudor Popescu — și următorul său, ofițer de securitate dintr-un prezent foarte superficial, în datele exterioare și abstracte așa fel că după ce ai închis cartea nu-ți rămîne nimic din ei, dispar așa cum au apărut, pentru că nu au o problemă a lor interioară, nu spun nimic prin ei înșiși. Noroc că mai intervine autorul și le mai lipsește cite o etichetă“.

Tovarășul avocat GRIGORE HAGIU dădea încercări de rezolvare a acestor erori, dînd exemplu ultimele producții ale lui N. Mărgescu și, mai ales, Constantin Chirîță. Și maiorul Vigu și dr. Tudor din „Cercul magic“ și respectiv „Trandafirul alb“, au o prezentă oarecare, calitățile lor se concretizează în fapte. Elevul SERBAN GHEORGHE din clasa a X-a a aceluși Dr. Petru Groza se întreba dacă romanul de aventuri, împotriva părerii comune că ar trebui să vehiculeze cu simboluri etice, nu ar putea implica și o evoluție a personajului. Experiențele variate îl călăse, îl formează. Acest lucru nu se observă decît atunci cînd eroul este un adolescent, cum ar fi ca-

zului lui Ducu Mănăilă din „Fiul lui Monte Cristo“ de Teodor Constantin. Probabil pentru că există ideea că numai tinerii pînă în 20 de ani mai pot suporta transformări psihice, cei care au depășit această vîrstă rămînd inflexibili sub influența evenimentelor prin care trec.

Discuții în continuare gradul de realizare a unor tipuri viabile în romanul românesc de aventuri cei mai mulți dintre cei anchetați s-au arătat nemulțumiți de inexistența unor figuri citabile prin expresivitatea lor deosebită.

Romanul de aventuri și romanul polițist — spune TANĂSCU SILVIA — economisă la Fabrica de mobilă Pipera — impun existența a cel puțin două personaje principale: eroul, aventurierul neînfricat, și dușmanul său; următorul perspicace și asasinul urmărit. Deosebiți din punct de vedere etic, pentru susținerea unei intrigii verosimile și palpitante ambii trebuie să fie înzestrați cu anumite calități comune. Cu cît personajul negativ va fi mai inteligent, mai ingenios, mai lăscut în realizarea intențiilor lui reprobabile, cu atît mai mult va fi personajul pozitiv în prejurări mai dificile, își va putea etala mai puternic calitățile, dovedind la rîndul lui imaginație, luciditate, spirit ductiv, curaj. După GHEORGHE SERBAN, „între cei doi există o interdependență. Dacă asasinul ca în „Poporul de argint“ a lui Leonida Neamțu sau „Salcia supărată“ de Ștefan Luca face greșeli și imprudențe, se incurcă în propriile lui ițe, se bazează doar pe forța fizică sau pe teroarea pe care o trezește în sufletele victimelor și sarcina următorilor lui va fi ușurată și victoria lui finală nu va fi condiționată de calitățile deosebite pe care le posedă. Dar cel mai supărător lucru, și în același timp cel mai frecvent, este morală artificială a răufăcătorului, tributară unor convenții și total anostă, nenunțată“.

„Se crede, apoi adaugă elevul VICTOR STELEA, că o intrigă cu etic e mai complicată cu atât e mai misterioasă și mai palpitantă și de aceea se reor-

CETATEA DE OȚEL

La făruri dunărene, cetatea de oțel
cu zi de zi se-nalță, lărgindu-și geometria,
înepenind mai bine, pe orizont, cîmpia
și trecerea luminii, și-a soarelui, la fel.

Bețon și fier, sticlă topite se-mpreună!
un cîntec le-nfioară pe-o vastă osatură,
arzînd la mil de grade, pămîntul să-și adune
pe vatra-n închegare, ascunsă lui căldură.

Un miez de foc se naște, flămînd, nepotolit,
din clootirea amplă a unor noi geneze,
copleșitoarea lavă, fierbînd necontenit,
orbite mai curate și ample să-și fixeze.

E-un început de lume! ce linii în mișcare
pe muchi și pe anghurii înoc, înoc închise,
în virturi de cupole, constructor, cînd răsare
conturul mîinii tale cu degetele scrise.

PRIMA ȘARJĂ

Aș vrea să fiu acolo, în clipa împietrită,
cu fețe-n cere, solemnă și ascultînd la prașuri,
cînd prima șarjă-n lume, cu lanseca-n cap labită,
va năvăli, unîgîndă, scînteietoare-n lgehaburi.

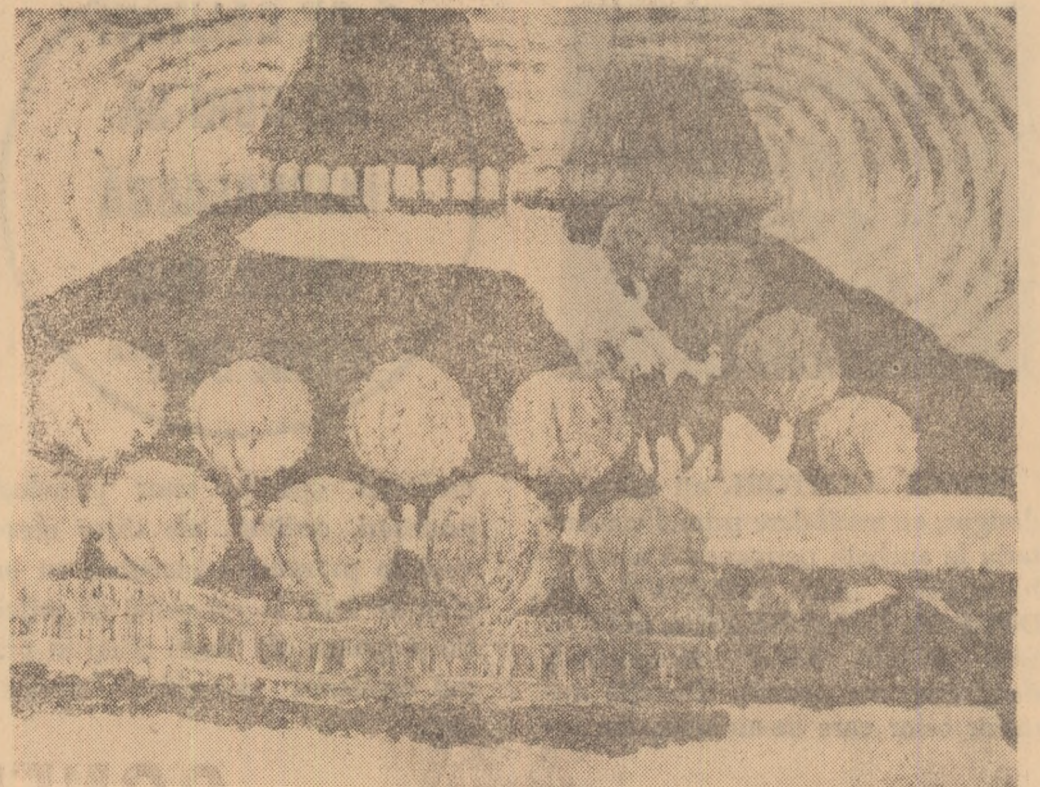
Ce strîgît de izbîndă, ce arbor de urale,
din cîte nopți și zile de trudă și-așteptare,
crescîndu-și rădăcina învolburării sale,
va spumea-n virtute, va detuna în floare!

Aș vrea să fiu acolo, cînd chipurile toate,
la focurile șarjei, îmi vor părea croite,
din bronz de clopot mare strălucitor turnate,
cu sunetele clipei profunde însoțite.

Metalu-n lăbăvire, din crusta lui de sgură,
va fi al muncii simbol și ultimă verigă,
iesirea la lumină, dimensiunea pură
pe care timp și oameni deplin le recîștigă.

Aș vrea să fiu acolo, prin hale luminate,
împărțîșit de glasuri, purtat în largi ecouri,
tîrziu, cînd steaua noastră polară își va bate
înțelele carate pe grecele lingouri.

GRIGORE HAGIU

CONSTANTIN DIPIȘE: Casa — ulei

EMINESCU

Printr-o stîncă, venînd! — și
oprindu-se-acolo,
Eu așa mi-l închipui: venînd, și-n afară
Cu umerii vîl răzbitînd, de pe umeri
Valuri de inunuri albastre ar curge
Și un fel înflorînd, lîngă inimă,
S-ar naște conținut din stîncă, din soare
Trîzînd cu solemnă mișcare demijurje
Izvoare solenne și cugetătoare
Căci sint o lege a noastră dutoasă poezii
Și o aspră virtute-a mulțimii sint ei
Tineri bărbați ce nu au vreme să moară
Deși zilnic cel morți, încă mor; devin rude
Frați și nepoți de demult, rădăcini depărtate

Și adine început de păduri, frunze reci
Care nu-și mai cunosc niciodată copacii,
Ape ce curg și nu-nțreabă nimice.

Însă marii bărbați nu au vreme să moară
Și lucrul acesta nu poate fi spus
Decît într-o stîncă, frumos, doar o dată,
Într-o clipă de bronz, ferlică,
Cu o dală ca un cuvînt, inspirată,
Și o febră de cîntec
Din mii de rapsozi moștenită.

A. I. ZĂINESCU

Pe adresa editurilor

Tovarășă profesoară JANA ALBIN de la Liceul de muzică nr. 2:

Profesorii și părinții depun eforturi continue pentru enalțarea interesului copiilor spre literatura cu certe valori, dar inevitabil se cîșese și cele nerecomandate. Un rol important revine în această înoculare a spiritului de discernămint, editurii. Cărțile pe care ea le va publica trebuie să aibă o valoare verificată pentru ca

prin atractivitate ele să formeze și un gust literar. În sarcina editurii stă desigur selectarea celor mai realizate romane ale genului, impunerea în acest proces a unor criterii etice și stilistice.

O activitate indirectă de cultivare a discernămintului critic al cititorului, sugerează tovarășul SONIA DUMITRESCU, economisă la Direcția generală a statisticii, ar fi publicarea unor parodii polițiste și de aventuri, care sub haina imitației de procedee, înțînăzesc elementele de convingere și sablon într-o formă amuzantă, avertizează pe pasionalul acestei literaturii asupra a ceea ce este autentic și asupra a ceea ce nu este autentic, valoros. Sint cîteva parodii recunoscute, care ar putea fi traduse și editate. Trebuie însă în primul rînd să apară operele maestrilor genului, operele lui Maurice Leblanc, Gaston Leroux, Conan Doyle, Dumas, Jules Verne, Karl May, operele lui Simenon, Agatha Christie, G. K. Chesterton, Leo Malet. Se vorbește mult de un ciclu de romane de spionaj al lui Ian Fleming, al cărui erou este James Bond. O altă direcție de imbogățire a activității editoriale este desigur încurajarea producției originale.

VICTORIA SIMIONESCU, studentă la Universitatea din București subliniază necesitatea unui material critic care să însoțească cartea de aventuri. „Cei mai mulți cititori ai genului nu sînt tentați să urmărească critica de specialitate prin revistele noastre literare, ori, prin

publicarea unor prefețe substanțiale, documentate, referitoare la cartea respectivă și la gen ca atare, într-o formă atrăgătoare și accesibilă aparținînd unor persoane autorizate, orientarea lor ar fi mai operativă și mai eficace. În general cărțile tipărite pînă acum au fost prezentate într-o modalitate foarte comună, lipsită de fantezie.

Cea mai acută problemă editorială subliniată de mai toți interlocutorii noștri este însă tirajul mic în care se editează romanele de aventuri. În afară de faptul că apar foarte rar și la distanță destul de mari de timp, numărul redus de exemplare nu este capabil să acopere solicitarea. Elevul R. BENI spune că în cauza aparițiilor negurgate și a fluxului cititorilor atunci cînd în sfîrșit cărțile se găsesc în librării are loc un adevărat asalt al stăndurilor. La bibliotecă vin cîteva exemplare din care trebuie să se lupte să obțină una o greum. De aceea și ajung repede într-o stare jalnică.

Și sub aspectul informării cititorilor de apariția unei noi cărți de aventuri editoriale sint deficitare. Cînd se anunță că „a apărut cutare carte...“ înscamă de fapt că „a dispărut cutare carte...“ N-ar fi totuși mai utilă formula „va apare... la data...“?

Ar mai trebui ridicată chestiunea recitărilor unor romane epuzate cum ar fi Poe, Dumas, Verne, Wells, Cercul magic. Sint cărți valoroase pe care dorim să le ai și să le citești sau să le recitești.

PREMIZELE UNUI DIALOG:

CITITOR — SCRIITOR

Am reprodus în ancheta de față cîteva opinii ale cititorilor, mai toate acceptabile, ceea ce dovedește că aceștia nu sint deloc indiferenți la valoarea artistică — și în aceasta e și valoarea educativă — a cărților de aventuri și că, fapt demn de toată atenția, ei tratează chestiunile teoretice ale genului cu reală competență, rezultat al acțiunii întregului complex de educație culturală desfășurată azi în țara noastră. Cît privește ușoarele exagerări pe care le-am reprodus cu fidelitate — cum ar fi preferința pentru o anumite „ermetizare“, pentru excesul de mister etc. — ele au o motivare absolut întemeiată, pornind de la slăbiciuni reale ale literaturii noastre de aventuri. Mai apar cîrți amorf, lipsite de fantezie și vibrație omenască, de atrac-

tivitatea specifică genului, față de care cititorii înțeleg să ia o anumite atitudine, unii dintre ei mergînd pînă la absolutizarea unor trăsături obligatorii care lipsesc cărților criticate.

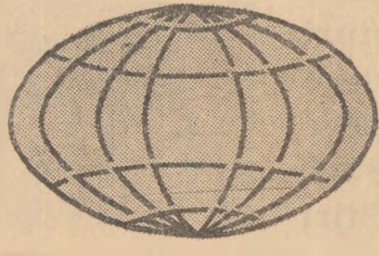
În general, opiniile cititorilor sint judicioase, ele demonștrînd, dincolo de orice apreciere, popularitatea literaturii de aventuri, indicînd o „cerere“ masivă, a acestui gen. N-am făcut decît să aducem la cunoștință autorilor acestei literaturii marea solicitare cu care sint considerați de o largă categorie de cititori, exigențele cu care sint citiți și față de care, cum reiese din mărturisirea citată la început, le revin îndatoriri mari.

Anchetă realizată de
DANA DUMITRIU

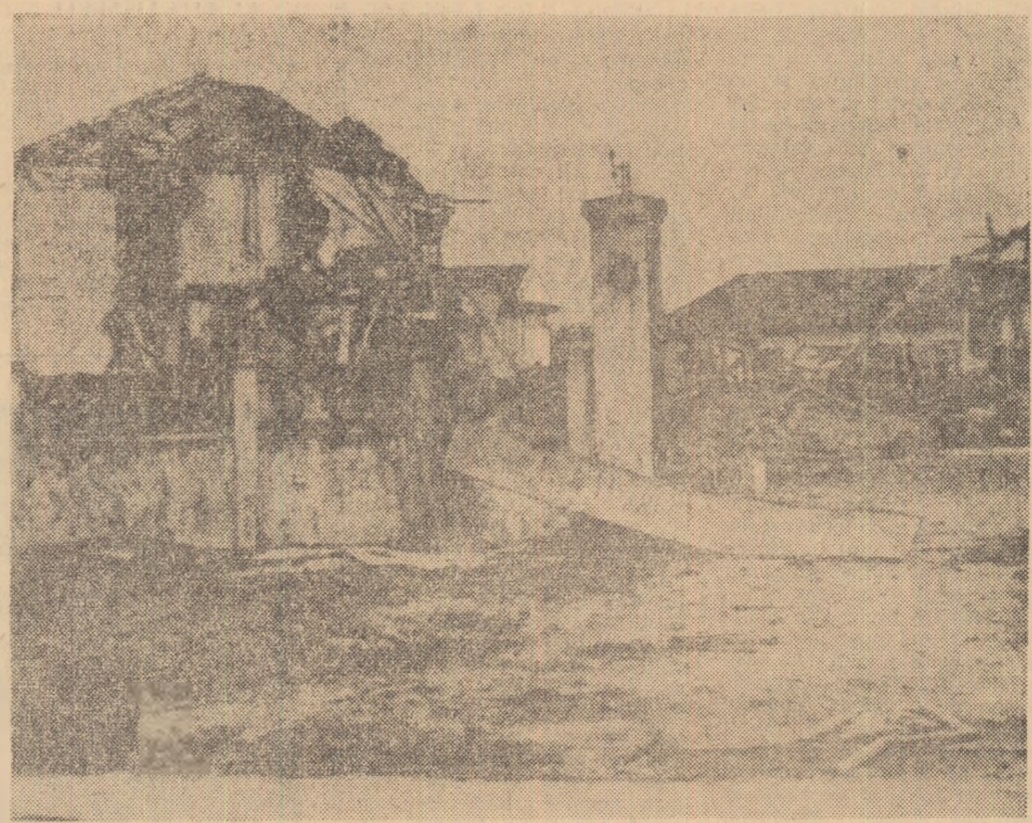
Presa chineză despre vizita Ciu En-lai în țara noastră

PEKIN 22 — Corespondentul Agerpres, I. Gălățeanu, transmite: Întreaga presă chineză oglindește pe larg vizita în Republica Socialistă România a delegației de partid și guvernamentale chineze condusă de Ciu En-lai, vicepreședintele al C.C. al P.C. Chinez, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze. Fiecare etapă a vizitei este descrisă prin ample reportaje în care se relatează despre primirea călduroasă făcută oaspeților.

În relațiile despre vizita delegației în orașul Craiova, zărele „Jeminjibao”, „Dagunbao” și „Guanminjibao” subliniază „primirea călduroasă făcută oaspeților de locuitorii orașului. Ziarele informează pe cifre despre vizita la Combinatul chimic și la Uzina „Electroputere”. Aceleași ziare publică textul cuvintărilor

rostito la mitingul de această uzină. Într-o amplă corespondență cu privire la mitingul de uzina „Electroputere”, Agenția China Nouă scoate în evidență pasajele din cuvintări referitoare la prietenia dintre popoarele română și chineză, la relațiile dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Chinez.

Presa relatează, de asemenea, despre vizita oaspeților chinezi la Combinatul de aluminiu din Slatina, la Combinatul de industrializare a lemnului din Pitești, scoțând în evidență înaltul nivel tehnic al utilajelor cu care sunt înzestrate aceste combinate, precum și măiestria muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor care lucrează în aceste întreprinderi.

În ultimele zile, aviația americană a continuat să bombardeze centrele economice și culturale din diferite provincii ale R. D. Vietnam. În fotografie: spitalul din Thanh Hoa după bombardamentele aviației americane

Tratatul sovieto-francez

MOSCOVA 22. — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: La 22 iunie, la Moscova au continuat tratativele oficiale dintre conducătorii U.R.S.S. și președintele Franței, Charles de Gaulle. Leonid Zamiatin, directorul direcției de presă a M.A.E. al U.R.S.S., a declarat zărilor că „tratativele s-au referit la un cerc larg de probleme internaționale importante, precum și la relațiile bilaterale dintre Uniunea Sovietică și Franța. Tratatul este deosebit de favorabil și lasă o impresie foarte bună”.

El a arătat în continuare că s-a hotărât de comun acord ca în viitor între Uniunea Sovietică și Franța să se desfășoare cu regularitate consultări.

„Dintre problemele discutate, o deosebită atenție a fost acordată problemelor securității europene”, a declarat L. Zamiatin.

Alături de problemele politice, o mare atenție a fost acordată în cursul tratativelor problemelor dezvoltării relațiilor economice, culturale

și colaborării tehnico-științifice dintre cele două țări. Tot miercuri, președintele Republicii Franța, a fost oaspețel Uniunii Sovietice din Moscova de pe Colinele lui Lenin. În cursul vizitei el a rostit o scurtă cuvântare în fața studenților, și a avut o convorbire cu Ivan Petrovski, rectorul Universității.

În aceeași zi, Charles de Gaulle a primit la reședința sa de la Kremlin pe șefii misiunilor diplomatice acreditate la Moscova.

După cum menționează agenția TASS, președintele Republicii Franța, împreună cu soția, au oferit la ambasada Franței, un dejun în cinstea Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S. și guvernului sovietic. Au participat Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și alți conducători sovietici. Au rostit toașturi Charles de Gaulle și Nikolai Podgornii.

Pe scurt

● Ambasadorul Republicii Socialiste România în Statele Unite ale Americii, Petre Bălăceanu, a oferit un cotețel, în saloanele Misiunii permanente a Republicii Socialiste România la New-York, în cinstea delegației de scriitori români, condusă de acad. Zaharia Stancu, președintele Uniunii scriitorilor, care a participat la cel de-al 34-lea Congres al Pen-Clubului Internațional.

La cotețul au luat parte numeroși scriitori americani și din alte țări, oameni de artă și cultură.

● Miercuri au luat sfârșit la Geneva lucrările celei de-a 50-a sesiuni a Conferinței generale a Organizației Internaționale a Muncii. La dezbateri au luat parte peste 1.000 de delegați din 110 țări. Din delegația Republicii Socialiste România au făcut parte Dumitru Petrescu, președintele Comitetului de stat pentru protecția muncii, dr. Nicolae Ecobescu, prezentant permanent ad interim al României la oficiul Națiunilor Unite și instituțiile specializate — Geneva, Ion Tănăsou, membru suplent al Comitetului Executiv al Uniunii generale a sindicatelor din România, Bujor Olteanu, directorul general al rafineriei Brazi.

● În capitala Republicii Panama și-a deschis lucrările seminarul internațional intitulat „Subnutriția, piedică în calea dezvoltării continentului sud-american”, la care iau parte delegații din mai multe țări latino-americane. În discursul inaugural, ministrul economiei și muncii al Republicii Panama, Abraham Pretto, s-a referit la situația de miserie în care se află populațiile din țările latino-americane, în special a țărănimii.

● De mai multe zile, locuitorii din valea Fergana (Uzbekistan) luptă împotriva inundațiilor pricinuite de toamnă intensă a unor ghețari din munții Invecinai cu Kirghizia. Un urias val de apă, de aproximativ 8 metri, care a pătruns în această vale, a smulș copcii din rădăcină, a culcat la pământ stâlpii liniilor electrice de înaltă tensiune, a avariat poduri, șosele, case, conducta de gaze. Se semnalează victime.

A fost numită o comisie guvernamentală pentru lichidarea urgentă a urmărilor acestei calamități.

● Guvernul birmanez a căzut de acord să livreze India în cursul acestui an o cantitate de 80.000 tone de orez, a anunțat un purtător de cuvânt oficial indian. Tranzacția a fost realizată cu prilejul convorbirilor pe care secretarul particular al primului ministru indian, Indira Gandhi, le-a avut la Rangon cu oficialitățile birmaneze.

● Buletinul de presă al Casei Albe, a confirmat că William Bundy, asistent al secretarului de stat al S.U.A., pentru problemele Extremului Orient, se află, de marți, seră, într-o vizită în Canada. El a avut deja întrevederi cu primul ministru al Canadei, Lester Pearson, și cu ministrul de externe, Paul Martin. Purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat, Robert McCloskey, după ce a făcut anunțul privind vizita lui Bundy, a refuzat să precizeze scopul acesteia.

Atacuri ale patrioților sud-vietnamezi

Patrioții sud-vietnamezi au continuat să atace punctele întărite și bazele militare ale intervențiștilor americani, producându-le noi pierderi.

Astfel, în atacul asupra comandamentului militar districul Hue, unitățile Frontului Național de Eliberare au ucis 11 militari americani și au capturat arme și echipament militar. Un alt obiectiv american atacat a fost postul de artilerie din provincia Quang Nam, situat la aproximativ 16 km de baza americană de la Chu Lai, care a fost supus unui puternic tir de artilerie și arme automate.

Tot în cursul ultimei nopți, patrioții au atacat cu un puternic foc de mortiere și mitraliere două companii ale diviziei a treia de pușcași marini americani, aflate în regiunea situată la sud-est de Da Nang. Ambele companii au

suferit pierderi în oameni și materiale. În timp ce Frontul Național de Eliberare își continuă ofensiva militară împotriva armelor intervențiștilor și trupele saigoaneze, la Saigon situația se menține încordată.

Miercuri dimineața, după cum relatează agenția Reuter, patrioții au bombardat baza americană de elicoptere de la Soc-Tong (în delta fluviului Me Kong, la 155 kilometri de Saigon). Au fost înregistrate însemnate pierderi în oameni și materiale.

La 100 kilometri depărtare, în apropierea localității Cantho, un bombardier american de vânătoare a fost doborât de patrioți. De asemenea, în provincia Quang Nam, a fost atacată și mimicată o companie de pușcași americani.

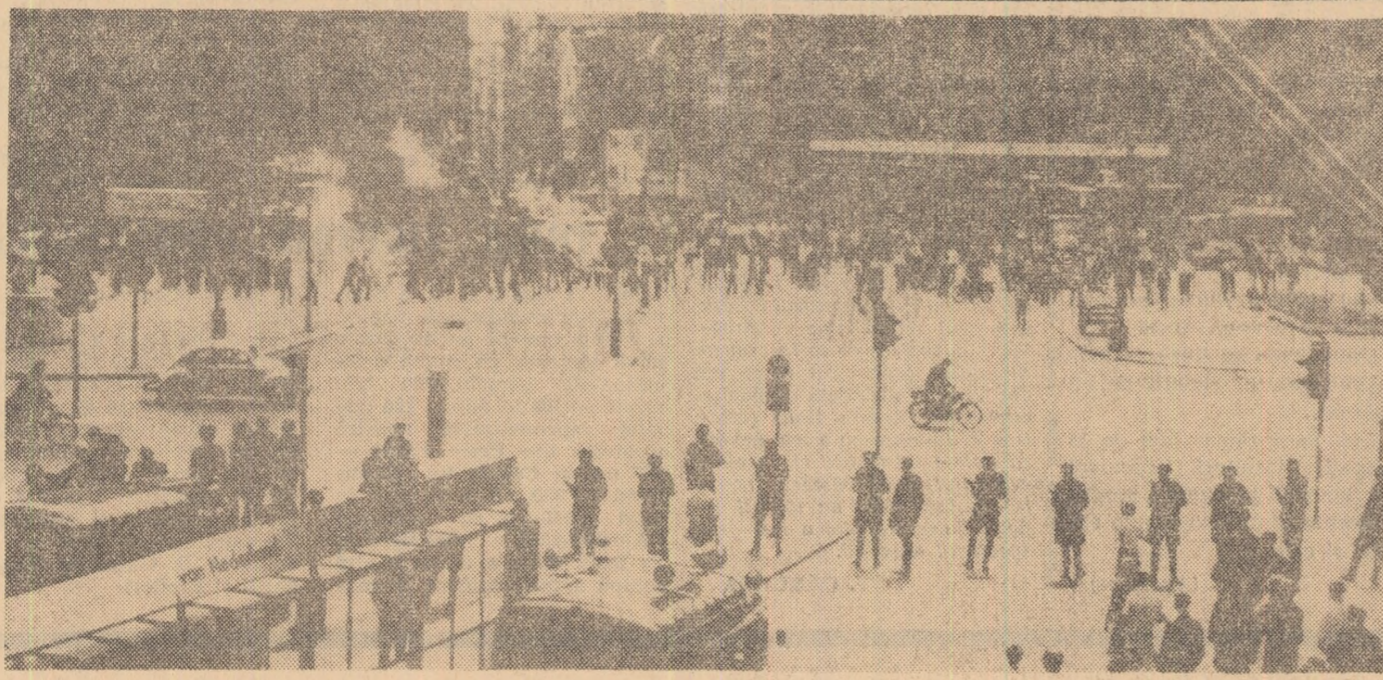
În provincia Phu Yen, într-o regiune abruptă și acoperită de pădurile jungle, au loc de trei zile lupte violente între unități ale forțelor patriotice și trupele americane.

Vizita generalului Ne Win la Praga

PRAGA 22 — Corespondentul Agerpres, Al. Liță, transmite: Miercuri, la Praga, au început convorbirile dintre A. Novotny, președintele R. S. Cehoslovacie, și generalul Ne Win, președintele Consiliului revoluționar și președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Birmane, care se află în această țară într-o vizită oficială, la invitația președintelui R. S. Cehoslovacie. În cursul convorbirilor, au fost abordate o serie de probleme privind colaborarea dintre cele două țări și perspectivele dezvoltării acesteia în viitor, și s-a făcut un schimb de vederi asupra celor mai importante probleme ale situației internaționale actuale.

Convorbirile, anunțate agenția C.T.K., s-au desfășurat în spiritul unei depline înțelegeri reciproce.

Ciocnirile de la Amsterdam

Pe fondul nemulțumirii și al opoziției crescânde a maselor față de regimul franchist, s-au semnalat în ultima vreme o serie de elemente semnificative. Corespondențele din Spania publicate în presa occidentală vorbesc despre creșterea tensiunii politice” (DIE TAT) și „profunde frământări în cele mai diferite zone ale opiniei publice” (LE MONDE).

Departate de a se fi atenuat, conflictul care opune studențimea franchistului, s-a intensificat. 80 la sută din studenți au părăsit deja așa-numitul sindicat universitar dependent de guvern. Mulți din ei au aderat la „sindicatul independent” și la federația democratică a studenților spanioli (F.U.D.E.), nerecunoscută de autorități. Alții s-au alăturat unor organizații studențești ilegale social-democrate sau comuniste. Este de remarcat faptul că sindicatul oficial a fost părăsit chiar și de unele cercuri studențești

care fac parte din mișcarea falangistă (partidul franchist). Așa cum relevă, de altfel, majoritatea observatorilor, aceste fenomene se încadrează, fiind direct influențate de această, în largă măsură, față de mișcarea pentru reînnoirea vieții publice spaniole, pentru eliminarea unui regim antipopular.

Incidentul „José Antonio”

Un element interesant semnalat în același context de corespondenții de presă din Spania este multiplicarea fenomenelor de criză din sfera mișcării falangiste. Au atras atenția incidentele care au marcat, pentru al doilea an consecutiv, conferința anuală națională a „Cercurilor José Antonio”, care grupează o parte

insemnată a mișcării falangiste. În cadrul conferinței pe 1966, desfășurată între 2 și 6 iunie, s-a votat o rezoluție în care se proclamă regimul drept cea mai bună soluție pentru Spania de mâine și care relevă „necesitatea asigurării libertăților fundamentale ale individului”. Documentul exprimat

totodată „neliniștea față de complicitatea Spaniei în jocul războinic al S.U.A.”. Tomul la această conferință — scrie corespondentul madrilen al lui TRIBUNE DES NATIONS — „a fost și mai ascuțit decât cel de la conferința precedentă din iunie 1965 care a surprins și atunci. Acestele critice la adresa regimului s-au

făcut mai ample auzite”. În orice caz, opinia corespondentului „rezoluțiile acestei reuniuni marchează o alunecare netă spre opoziție a unei părți a mișcării falangiste”. În această lumină e semnificativă și reacția conducătorilor actuali ai mișcării falangiste. José Solis Ruiz, unul din conducătorii falangisti, s-a grăbit să condamne tendințele exprimate la conferința cercurilor José Antonio drept „un factor de dezagregare a regimului”. Autoritățile au încercat localurile cercurilor José Antonio și au anunțat „măsuri severe disciplinare împotriva a celor conducători ai cercurilor care patronază acțiuni contrare normelor stabilite de conducerea mișcării (falangiste)”. Procesul din sfera mișcării falangiste este și el, în esență, o reflectare a crizei unui sistem care și vedește mereu mai acut anacronismul.

EM. RUCĂR

Criza din N. A. T. O. Retragerea personalului francez din A. F. C. E. N. T.

PARIS 22 (Agerpres). — Din Paris se anunță că în conferințele de hotărâre Franței de a se retrage din organismele integrate ale N.A.T.O. până la 1 iulie, a început retragerea personalului francez din comandamentele N.A.T.O. din Franța, cifrat la peste 1.700 de militari. Cercurile N.A.T.O. au precizat miercuri că au început efectiv operațiunile de retragere din forțele aliate din Europa centrală (AFCENT), (din care face parte majoritatea personalului francez). A. F. C. E. N. T., formate de trupe ale Germaniei occidentale, Belgiei, Olandei și Luxemburgului, Angliei, Canadei și S. U. A., dispunând până acum de aproximativ 5.000 de oameni. Potrivit înțelegerii cu Franța, un număr de aproximativ 300 de

militari francezi de toate categoriile vor continua să rămână în A. F. C. E. N. T. până la 1 octombrie, când urmează să se încheie operațiunile de retragere. În afară de aceasta, la 1 iulie, termen la care Franța va fi automat retrasă din toate unitățile strategice și de instrucție ale comandamentelor integrate ale N.A.T.O., 60 de ofițeri și 70 de alți militari își vor înceta activitatea în cadrul SHAPE (Cartierul general suprem al forțelor aliate din Europa). Salariile civiliilor francezi din AFCENT și SHAPE, precizează cercurile menționate își vor continua activitatea până la retragerea acestor comandamente din Franța (la termenul stabilit de 1 aprilie 1967).

LA MECCA... AMERICANĂ

Washingtonul acordă o importanță deosebită vizitei pe care o întreprinde în aceste zile în Statele Unite monarhul absolut al Arabiei Saudite, Feisal. În ce-l privește pe regele Feisal, care s-a îndreptat spre Washington ca spre o nouă Mecca, agravarea a fost o situație din Arabia Saudită, citi și relațiile încordate cu unele dintre țările arabe fac mai necesar ca oricând sprijinul, exprimat în bani și arme, din partea Statelor Unite. Tocmai în acest context, surse arabe, citate de ziarul libanez „AL ANUAR”, subliniază că „vizita lui Feisal în S.U.A. ar putea fi hotărâtoare pentru situația din Arabia Saudită”. Situația este complicată de năsterea unei opoziții care nu și reduce scopurile doar la schimbarea unui mbrnar, cu altul, depășind faza certurilor din palatul de la Ryad. Această mișcare activează pentru instaurarea unui regim constitu-

țional care să adopte o politică externă independentă. Ținând seamă de aceste elemente, regele Feisal caută să obțină un sprijin mai activ din partea Washingtonului. Statele Unite au făcut numeroși pași pe această cale, în care este inspirat acest pact cu Anglia, echipament militar evaluat între 500 și 700 de milioane de dolari. Desigur că oferind acest sprijin curții din Ryad, Washingtonul nu face un gest platonice dat fiindcă Arabia Saudită înseamnă foarte mult petrol. Se poate deci spune că la convorbirile saudit-americane asistă și un al treilea interlocutor: A.R.A.M.C.O. (American Arabian Oil Company), care, chiar dacă nu este prezent, își face din plin simțită influența. Dar nu este vorba numai de petrol. Arabia Saudită reprezintă și o importantă poziție strategică în Orientul Arab, a cărei însemnătate a crescut odată cu slăbirea po-

Tirgul cărții de la Belgrad

BELGRAD 22 — Corespondentul Agerpres, N. Popoanu, transmite: Președintele Skaupinei Federale a R.S.F. Iugoslavia, Edvard Kardelj, a deschis miercuri la Belgrad cel de-al XI-lea Tirg internațional al cărții. La ediția de anul acesta a tirgului participă 88 organizații de editură și publicitate din R.S.F. Iugoslavia, precum și 58 case de editură din 16 țări străine.

E. Kardelj și alte personalități iugoslave au vizitat standul Republicii Socialiste România, unde sînt expuse cărți de literatură beltristică, tehnică și științifică, literatură pentru copii, albume de artă, dicționare bilingve, cărți, reviste și publicații în limbi străine, discuri microson cu înregistrări de muzică populară românească, muzică simfonică, arti din opere etc.

ELVETIA. — Tren circulând prin trecătoarea Fuka, care are pereți de zăpadă de 9 metri